

A testvériskolában Bajorországban

Minden nyelvtanár leghőbb vágya, hogy boldogulni lássa tanítványait azon a nyelven, amit tanít nekik...

Hogy mindez valóra válhasson, állhatatossággal és szorgalommal teli utat kell végigjárni, majd lehetőséget kell teremteni a diákoknak, hogy a tanultakat az iskolapadtól elszakadva, a mindennapok valóságában is alkalmazni tudják.

A Pestszentlőrinci Német Nemzetiségi Általános Iskola testvérkapcsolata a bajorországi *Marktobersdorfer Hauptschule* közösségével hosszú múltra tekint vissza. Ez az együttműködés évről évre lehetőséget teremt arra, hogy diákjaink kéthetes csereprogram keretében kölcsönösen megismerjék egymás kultúráját és szokásait, a mi tanulóink pedig német nyelvtudásukat is alkalmazzák, gyarapítják.

Idén április végén valósult meg a tizenhatodik diák-csereprogram: ekkor mindkét iskola huszonegy diákot és két kísérő tanárt látott vendégül.

A projekt első részére Németországban került sor. Sokszínű, tartalmas programokkal, feladatokkal vártak bennünket. Csoportunk ellátogatott a közeli *Kaufbeuren*-be. *Harburg* várában bepillantást nyerhettünk a régi lovagok életébe. A *Nördlingen*-ben eltöltött délután során megelevenedett előttünk a középkori város múltja és jelene. Kirándulásaink alkalmával a csodálatos *Allgäu* természeti ritkaságaiban is gyönyörködhettünk: a csónakázás az *Iller* folyón, a *Lech*-vízesés, az *Alpok* hófedte csúcsai mind-mind felejthetetlen élmény maradt számunkra.

A kirándulások mellett természetesen a közös munkát is folytattunk. A gyerekek több alkalommal is részt vettek a tanítási órákon, bemutatva hazánkat, fővárosunkat és iskolánkat. A háztartási ismeretek órán többfogásos ebéd is került a népes csapat asztalára. *Illerbeuren*-ben, a falumúzeumban kipróbálhattuk, hogyan mosták a szennyest dédma-

máink, s mi mindent kell tennünk azért, hogy a lenből végre vászon legyen... A németországi tartózkodás kézzelfogható eredményeként egy – a tanulók által összeállított – diákújság is megszületett, melyet büszkén mutattunk meg az itthon maradtoknak.

A legfontosabbról azonban még nem esett szó. Minden programnál, tanóránál, kirándulásnál fontosabbak a személyes élmények, a kialakulóban lévő vagy már kialakult barátságok. Az, hogy ezentúl mindig ismerősként térünk vissza ebbe a bajor kisvárosba, ahová üdvözléteket viszünk, és ahonnan üdvözléteket hozunk. Ahol a testvériskolában otthon érezhetjük magunkat, s ahová megérkezve sok tanulónk felkiálthat: „Nézd, ott a sulis! Az pedig az uszoda! Emlékszel?”

A projekt második részében a Piros Iskola diákjai és családjaik látták vendégül a német csoportot. Itt-tartózkodásuk alatt vendégeink megismerhették Budapest nevezetességeit, többek között az Országházat, a budai várat, a Margitszigetet, a Művészetek Palotáját s ellátogattunk Herendre, a világhírű porcelán hazájába is. A Csodák Palotája és a Jövő Háza nagy sikert aratott a gyerekek körében. Mindent kipróbáltak, amit csak lehetett...

A nálunk töltött két hét fergeteges, játékokkal és vetélkedővel fűszerezett búcsúdélutánal zárult. A gyerekek tőlünk is élményekkel, tapasztalatokkal s barátságokkal gazdagodva indultak haza.

A folytatás talán egy-egy személyes látogatás, néhány internetes kapcsolat s talán közös fényképalbum lehet. Egy biztos: az iskolák közötti együttműködés folytatódik, hogy egyre több diákunk számára teremtsünk lehetőséget a nyelvyakorláshoz. Végül is azért tanítunk és tanulunk idegen nyelvet, hogy mielőbb ablakot nyisson a világra, s általa embereket, országokat, más kultúrákat fedezhessünk fel.

Orosné Regős Olympia